

ת"פ 56531/12/13 - מדינת ישראל נגד תאיר געאביס

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56531-12-13 מדינת ישראל נ' געאביס

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

נגד
תאיר געאביס

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת נכס החשוד כגנוב.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 3/10/12 נהג הנאשם ברכב כשהוא פסול לנהיגה (עובדות שלא תוקנו בעוד שהוראת החיקוק שונתה מסעיף 67 לפקודת התעבורה לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה -א.ח).

באותן נסיבות, החזיק הנאשם 0.76 גרם חשיש.

עוד החזיק הנאשם שלושה רישיונות נהיגה של אחרים, שיש לגביהם חשד סביר שהם גנובים מבלי שהיה לו הסבר סביר להחזקתם.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ל-12 חודשי מאסר, ומבקשת להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בצירוף עונשים נלווים.

מנגד, בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה לפיהן מדובר בנהיגה ברישיון לא תקף אשר חודש (והומצא לעיונו של בית המשפט), מבקש הסנגור להשית ענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר.

בענין החזקת הרישיונות הגנובים, טען הסנגור כי מדובר ברישיונות שמצא הנאשם וכי לא ידע שהם גנובים.

דין וגזירת דין

בהתאם לכללי הבניית ענישה, יש לגזור את עונשו של הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה שעניינו קיומו של יחס הולם בין חומרת נסיבות העבירה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיש להטיל עליו.

מתחם הענישה ההולם

על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובתוך כך להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

3 העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, בגינו יש לקבוע עונש כולל, זאת בהתאם לסעיף 40 יג(א) לחוק העונשין.

נהיגה ללא רישיון נהיגה

נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף מהווה פגיעה בערך החברתי של בטחון הציבור, החובה לציית לחוק ובאינטרס הציבורי שהרשאה לנהוג על רכב תינתן על ידי גורמים מקצועיים שיבחנו כישוריו והתאמתו של אדם לנהוג ברכב.

במקרה שבפני הפגיעה בערך המוגן אינו גבוה משמדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה מהטעם שלא חודש.

ברע"פ 3149/11 בראנסי ראסם נ' מדינת ישראל כינה בית המשפט נהיגתו של נהג בלתי מורשה כ"איום נע" על הכביש בציינו כי יש להטיל ענישה ממשית אשר תהווה הרתעה ותמנע עבריינים פוטנציאליים לנהוג כאשר הם אינם מורשים לנהוג.

בעפ"ת 37090-05-10 אימן עודה נ' מדינת ישראל, נאמרו הדברים הבאים ביחס לחומרת העבירה ולסיכון הטמון בה:

"אין להקל ראש בסיכון הנובע מהעבירה של נהיגה ללא רישיון. אדם הנוהג מבלי שיש בידיו רישיון נהיגה כלל, לעתים רבות אינו בקיא בחוקי התנועה ובאופן הפעלת הרכב. בכל אלה יש כדי להוות סיכון ממשי ומיידי לכלל הציבור בכביש - נהגים אחרים, הולכי רגל ואף המערער עצמו"

בחינת הענישה הנוהגת מעלה כי בעבירה ראשונה של נהיגה רכב על ידי בלתי מורשה כלל, מדיניות הענישה הינה הטלת עונש מאסר בפועל, לעיתים, לריצוי בדרך עבודות שירות (ע"פ (י-ם) 8392/04 עליאן נ' מדינת ישראל, ע"פ (י-ם) 2748/08 שוויקי נ' מדינת ישראל). עם זאת, כאשר מדובר באי חידוש רישיון בלבד לתקופה לא ארוכה מאוד, סטה בית משפט ממדיניות זו והסתפק בהטלת מאסר מותנה ראה למשל: תת"ע (י-ם) 18780/08 מדינת ישראל נ' יהושע ברטלט (1.7.10), עפ"ת (י-ם) 22853-06-12 מדינת ישראל נ' עזרא בנימיני (1.7.12), עפ"ת (י-ם)

52021-04-13 מדינת ישראל נ' עבאסי (11.6.13).

החזקת סמים לשימוש עצמי

כאמור, ברשות הנאשם נמצא סם מסוג חשיש במשקל 0.76 גרם.

בתי-המשפט חזרו על הצורך להשית ענישה מחמירה ומרתיעה בגין עבירות הסמים השונות. כב' השופטת ברלינר התייחסה בע"פ 170/07 מטיס נ' מדינת ישראל (מחוזי ת"א) ספציפית לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

בנוגע לעבירה של שימוש לצריכה עצמית, אפנה עוד לת"פ 12-09-18306 מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח' (מיום 3.4.2011), שם נאמר:

"עבירת השימוש בסם לצריכה עצמית מהווה היא את דלת הכניסה אל עולם הפשע. אל לו לבית המשפט לזלזל בחומרתה של עבירה זו אשר לעיתים רבות יש בה כדי להוביל את אותו אדם אשר נוהג להשתמש בסמים אל עבר ביצוע עבירות חמורות יותר כגון גניבה, פריצה, שוד ועבירות אלימות נוספות שכל מטרתן להביא ליכולת מימון הסמים והצריכה במיוחד על רקע מצב כלכלי ונסיבות אישיות כמו אלו אשר צוינו בפניי. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור אף ביחס לאלה המשתמשים בסם לצורך צריכה עצמית ולא להמתין עד להסתבכותם בעבירות סמים חמורות יותר. אין ספק, כי השלב הבא לאחר שימוש בסמים לצריכה עצמית, הינו שלב חמור יותר ביחס לביצוע עבירות סם חמורות שיש בהן לפגוע בחברה כולה".

עיון בפסיקה מעלה כי טווח הענישה המקובל בעבירה זו שביצע הנאשם, בנסיבות דומות נע בין מאסר מותנה בלוויית עונשים נוספים לבין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות.

במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בעבירה יש לתת את הדעת לכך שכמות הסם שנמצאה אצל הנאשם אינה מבוטלת, אם כי מדובר בסוג סם הנחשב ל"קל" מבין הסמים הקיימים.

על אף שמדובר בכמות המהווה על פי החוק החזקה שלא לשימוש עצמי, נכללה בכתב האישום העבירה של החזקה לשימוש עצמי.

החזקת נכס חשוד כגנוב

הערך המוגן בעבירה שעניינה החזקת נכס החשוד כגנוב הינו הגנה על קניינו שלומו ובטחונו של הפרט. במקרה שבפני מדובר בפגיעה בינונית בערך המוגן משמדובר ברישיונות נהיגה של אחרים.

בחינת הפסיקה מעלה כי בתי המשפט נוטים להשית עונשים הנעים משל"צ והתחייבות ועד מאסר מותנה. (ת"פ 5861/09 מדינת ישראל נ' קאסם כלבוני (ניתן ביום 14/2/10); ת"פ 1994/08 מדינת ישראל נ' רמי קרינאוי (ניתן ביום 8/2/10); ת"פ 1515/06 מדינת ישראל נ' אמיל חסן (ניתן ביום 9/12/12).

נוכח מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, נע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר .

העונש המתאים לנאשם

הנאשם יליד 10/3/1984 הודה בביצוע העבירות בהן הורשע.

לנאשם עבר פלילי הכולל 2 הרשעות בעבירה של הסעת שב"ח. עברו תעבורתי של הנאשם אינו מבוטל וכולל הרשעה ב-18 תיקים מספר הרשעות בעבירה עליה עומד לדין בתיק שבפני.

הנאשם מחזיק רישיון נהיגה בתוקף. לא ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל. לאחר שהסתבר לי כי הנאשם עובד עם רישיונו כנהג משאית ומחזיר באמצעות עבודתו חובות כספיים גדולים, נמנעתי באופן חריג מפסילה אך החמרתי מאוד ברכיב הקנס.

בנסיבות הענין ראיתי לדון אותו לעונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים הראשון בהם ביום 11/3/16.
2. 3 חודשי פסילה, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. 30 ימי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, היה ויעבור הנאשם במשך תקופה זאת, אחת מן העבירות בהן הורשע בתיק שבפני.

ניתן היום, 21/2/16 בנוכחות הצדדים.

